

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedy Ing. Mgr. Martina Jakuba Bruse a soudců JUDr. Jiřího Derfla a JUDr. Martiny Vernerové ve věci

žalobce: J. B., narozen X,
bytem X,
zastoupen JUDr. Ing. Ondřejem Horázným, advokátem,
sídlem Ondříčkova 1304/9, 130 00 Praha 3,

proti
žalovanému: Krajský úřad Ústeckého kraje, odbor dopravy a silničního hospodářství,
sídlem Velká Hradební 3118/48, 400 02 Ústí nad Labem,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 3. 2022,
č. j. KUUK/045214/2022/DS/Hac, ve znění opravného rozhodnutí ze dne 5. 5. 2022,
č. j. KUUK/069203/2022/DS/Hac,

takto:

- I. Rozhodnutí Krajského úřadu Ústeckého kraje ze dne 22. 3. 2022, č. j. KUUK/045214/2022/DS/Hac, ve znění opravného rozhodnutí ze dne 5. 5. 2022, č. j. KUUK/069203/2022/DS/Hac, **se zrušuje** a věc **se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši **15 342 Kč** do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě prostřednictvím svého právního zástupce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného Krajského úřadu Ústeckého kraje,

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

odboru dopravy a silničního hospodářství, ze dne 22. 3. 2022, č. j. KUUK/045214/2022/DS/Hac, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Teplice, odboru správních činností – oddělení správních agend, (dále jen „magistrát“) ze dne 6. 12. 2021, sp. zn. SZ MgMT/0866283/BH/2021/Vrb, č. j. MgMT/129898/2021, kterým byly jako nedůvodné zamítnuty námitky žalobce proti záznamu dvanácti bodů v registru řidičů a provedený záznam dvanácti bodů byl potvrzen. Žalobce se v žalobě současně domáhal toho, aby soud uložil žalovanému povinnost zaplatit žalobci náhradu nákladů soudního řízení.

Žaloba

2. V podané žalobě žalobce namítl, že žalovaný v napadeném rozhodnutí uvedl, že odvolání žalobce zamítá a napadené rozhodnutí správního orgánu prvního stupně potvrzuje. To je však v rozporu s výrokem rozhodnutí, podle kterého rozhodoval podle § 90 odst. 1 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), podle kterého platí, že odvolací správní orgán napadené rozhodnutí nebo jeho část zruší a věc vrátí k novému projednání správnímu orgánu, který rozhodnutí vydal. To činí výrok nepřezkoumatelným pro nesrozumitelnost a navíc nezákonným.
3. Dále žalobce namítl, že žalovaný se odpovídajícím a přezkoumatelným způsobem nevypořádal s jeho námitkami uvedenými v bodech 15 až 18 a 19 až 25 odvolání. V napadeném rozhodnutí žalovaný argumentoval způsobem, který zcela konkrétní námitky žalobce nehodnotí ani je nevyvrací. Tím žalovaný podle žalobce zatížil své rozhodnutí další vadou nepřezkoumatelnosti pro nedostatek odůvodnění.
4. Žalovaný nepostupoval ani podle § 3 správního řádu a nezjistil stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Žalobcova zásadní námitka uvedená v odvolání, na kterou v žalobě plně odkázal, přičemž odvolání zároveň „nakopíroval“ za žalobu, směřovala proti záznamu bodů za přestupek s právní mocí dnem 5. 8. 2021 na základě příkazového bloku série AJ/2018, č. B 1546498. Vůči ostatním záznamům žalobce nic nenamítal. V části 5. bloku „Popis skutku – čas, místo způsob spáchání“, je tvrzeno porušení § 6 odst. 1 písm. c) bod 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“). Skutek byl na příkazovém bloku i v oznámení popsán tak, že řidič přepravoval ve vozidle dítě v autosedačce, která neodpovídala tělesným rozměrům dítěte. To je podle žalobce jednak naprosto nedostatečné a nepřezkoumatelné tvrzení a skutek zejména nesouhlasí s textem přílohy zákona a nelze za něj zaznamenat body.
5. Žalobce namítal, že za takový skutek nelze zaznamenat body, neboť jednání týkající se přepravy dětí v autosedačce je v příloze zákona o silničním provozu uvedeno takto: „*porušení povinnosti použít dětskou autosedačku nebo bezpečnostní pás při přepravě dětí podle § 6*“. Čtyři body lze tudíž zaznamenat toliko za absenci autosedačky jako takové, neboť záznam bodů, resp. dosažení dvanácti bodů je považováno za trest, a popis skutku proto nelze extenzivně rozšiřovat nad přesný text popisu skutku, jak je uveden v zákoně, resp. jeho příloze.
6. Žalobce konstatoval, že žalovaný v napadeném rozhodnutí správně uvedl, že skutek žalobce byl správně podřazen pod § 6 odst. 1 písm. c) bod 1 zákona o silničním provozu. Dále však již popis skutku neporovnal s textem přílohy zákona o silničním provozu „*porušení povinnosti použít dětskou autosedačku nebo bezpečnostní pás při přepravě dětí podle § 6*“.

7. Další nedostatky napadeného rozhodnutí žalobce spatřoval v tvrzení týkajícím se pokutového bloku série AB/2018, č. 1546498. Takový blok podle něj spisová dokumentace neobsahuje. Vysvětlení žalovaného, že mělo jít o sérii AJ/2018 a „zřejmou nesprávnost – administrativní chybu úředníka“, žalobce označil za nesprávné a právně neudržitelné. Tím, že došlo k jakési opravě a nahrazení části odůvodnění napadeného rozhodnutí, žalovaný žalobce zásadně poškodil v tom smyslu, že mu proti takové opravě a nahrazení znemožnil podat odvolání. Tím byla navíc porušena zásada dvojinstančnosti ve správním řízení.

Vyjádření žalovaného k žalobě

8. Žalovaný k výzvě soudu předložil správní spis a písemné vyjádření k žalobě a navrhl, aby soud žalobu zamítl pro nedůvodnost. Z celkového obsahu napadeného rozhodnutí je podle něj zřejmý jeho jednoznačný úmysl odvolání podle § 90 odst. 5 správního řádu zamítnout. Odkaz na § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu lze vyhodnotit jako písarskou chybu, která byla dne 5. 5. 2022 zhojena vydáním opravného usnesení č. j. KUUK/069203/2022/DS/Hac. Příloha zákona o silničním provozu podle žalovaného nerozlišuje, že by proto, aby byly splněny podmínky pro zápis bodů, muselo být porušeno právě i určité „podustanovení“ § 6 tohoto zákona. Neplyne z ní ani to, že v důsledku porušení některých ustanovení § 6 zákona nemělo dojít k záznamu bodů. K záznamu čtyř bodů dochází při porušení jakéhokoli požadavku na přepravu dětí ve vozidle uvedeného v § 6 zákona.

Replika žalobce

9. Žalobce v replice ze dne 25. 7. 2022 setrval na argumentaci již uvedené v žalobě.

Posouzení věci soudem

10. O žalobě soud rozhodl v souladu s § 76 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) bez jednání.
11. Napadené rozhodnutí žalovaného soud přezkoumal v řízení podle části třetí hlavy druhé prvního dílu s. ř. s., který vychází z dispoziční zásady vyjádřené v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věť druhé a třetí a v § 75 odst. 2 věť první s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí ve smyslu § 72 odst. 1 s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že rozhodnutí správního orgánu nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení, a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních bodů musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s. ř. s.
12. Po přezkoumání skutkového a právního stavu a po prostudování obsahu předloženého správního spisu soud dospěl k závěru, že žaloba je důvodná, neboť napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů rozhodnutí ve smyslu § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s.
13. Nejprve však soud považuje za vhodné připomenout, že z charakteru řízení o námitkách vyplývá zásadní rozdíl mezi tímto řízením a řízeními o přestupcích, na základě kterých se body do registru řidičů zaznamenávají. V řízení o jednotlivých přestupcích proti bezpečnosti silničního provozu je projednáváno, zda se stal skutek definovaný zákonem (zde konkrétně zákonem o silničním provozu) jako přestupek a zda byl řidič obviněn z jeho spáchání jeho pachatelem, případně další okolnosti související s naplněním skutkové Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

podstaty přestupku. V řízení o námitkách proti provedení záznamu bodů v registru řidičů je předmětem řízení posouzení, zda byl záznam bodů v registru řidičů proveden v souladu se zákonem, tj. zda podkladem pro záznam bylo pravomocné rozhodnutí, zda počet zaznamenaných bodů odpovídá spáchanému přestupku atd. Předmětu řízení pak odpovídá i výrok rozhodnutí a jeho odůvodnění. Z těchto skutečností je třeba vycházet při podání opravných prostředků, jsou-li zákonem připuštěny. Jak uvedl Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008-44, v námitkách proti provedení záznamu bodů v registru řidičů lze z povahy věci uplatňovat námitky v tom smyslu, že řidič žádný přestupek vůbec nespáchal, přesto mu byly v registru řidičů zaznamenány body, příp. že ke spáchání přestupku z jeho strany sice došlo, nicméně byl mu zaznamenán nesprávný (vyšší) počet bodů.

14. V případě námitek proti zaznamenání bodů může být zkoumáno pouze to, zda byl záznam proveden v souladu se způsobilým podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá bodovému ohodnocení stanovenému v zákoně. Co se však týče samotného aktu, na jehož základě byl záznam proveden, platí pro něj presumpce správnosti a není na odvolací instanci, resp. soudu, aby se zabývaly jeho zákonností a správností. Pouze v případě, že by tento akt byl zákonem předepsaným způsobem zrušen, musel by správní orgán body z registru odstranit, což by se podle § 156 správního řádu mělo stát usnesením vydaným ex officio (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 3. 2012, č. j. 5 As 118/2011-103).
15. Právě z výše citovaných úvah vycházel soud při hodnocení žalobních námitek. Soud zdůrazňuje, že řidič je v námitkovém řízení povinen konkrétním způsobem zpochybnit oznámení policie o uložení pokuty v blokovém řízení, tedy uvést, proč je toto oznámení vadné či neúplné, nebo že a v čem se odchyluje od údajů uvedených v pokutovém bloku (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 7. 2017, č. j. 6 As 245/2016-44).
16. Podle konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu dále platí, že *„udělením souhlasu s projednáním skutků v blokovém řízení, jehož udělení žalobce nezpochybňuje, v souladu se zásadou vigilantibus iura žalobce převzal odpovědnost za skutečnost, že údaje uvedené na příslušných pokutových blocích souhlasí se zjištěným skutkovým stavem, že tento skutkový stav byl zjištěn úplně a zejména že zjištěnému skutkovému stavu odpovídá právní kvalifikace přestupkového jednání, za které byla žalobci udělena pokuta v blokovém řízení a uvedena na pokutových blocích (porušení § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu). Svůj souhlas žalobce stvrdil podpisem. Udělením souhlasu jako podmínky sine qua non k nabytí právní moci pokutového bloku tak žalobce rovněž vědomě vstoupil do režimu omezeného přezkumu pravomocného pokutového bloku jako rozhodnutí vydaného ve specifickém zkráceném řízení a následně nadaného presumpcí správnosti. Pokud měl žalobce jakékoli pochybnosti během projednání obou přestupků na místě, ... neměl projevit souhlas s blokovým řízením a údaji zaznamenanými v pokutovém bloku a měl využít svého práva na zahájení běžného řízení o přestupcích. Jestliže nyní žalobce nesouhlasí se skutkovými závěry a právním posouzením obsaženým v pokutových blocích a dovolává se jejich změny v důsledku dodatečného doložení důkazů, nelze tyto skutečnosti úspěšně uplatňovat v řízení o námitkách s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, neboť směřují proti pravomocným rozhodnutím vydaným jiným (přestupkovým) orgánem v jiném (blokovém) řízení; tato dodatečná tvrzení by bylo lze uplatnit toliko v opravných prostředcích směřovaných přímo proti rozhodnutím vydaným v blokovém řízení, jakkoli je tato možnost z povahy rozhodování v blokovém řízení velmi limitovaná. Tak jako tak, orgánu příslušnému k řízení o námitkách proti záznamu bodů do*

registru řidičů nepřislouší přezkum skutkového stavu a právní kvalifikace rozhodnutí vydaného v blokovém řízení či jeho případná změna“ (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 12. 2013, č. j. 6 As 67/2013-16).

17. Z obsahu správního spisu soud zjistil, že přípisem ze dne 6. 8. 2021, zn. OSA-ŘP/2021/BH-41/Há, magistrát oznámil žalobci, že ke dni 5. 8. 2021 dosáhl celkového počtu dvanácti bodů v bodovém hodnocení, a vyzval ho k odevzdání řidičského průkazu. Proti provedení záznamu podal žalobce včasné námitky, ve kterých nesouhlasil se záznamem bodů, protože se podle svých slov nedopustil tvrzeného přestupku. V odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí již byl zastoupen svým současným právním zástupcem a argumentoval obdobně jako později v žalobě.
18. Podle vydaných správních rozhodnutí měl žalobce dosáhnout zápisu dvanácti bodů v bodovém hodnocení řidiče na základě tří rozhodnutí. Ve vztahu k záznamu čtyř bodů provedenému na základě bloku na pokutu na místě zaplacenou ze dne 27. 9. 2019, série AB/2017, č. B 0604772, a k záznamu sedmi bodů provedenému na základě příkazu ze dne 21. 9. 2020, č. j. MgMT/096433/2020, však žalobce žádné žalobní námitky neformuloval, soud se jimi proto nezabýval.
19. Dne 5. 5. 2022 (tedy až po vydání napadeného rozhodnutí) žalovaný vydal opravné usnesení č. j. KUUK/069203/2022/DS/Hac, kterým část výroku napadeného rozhodnutí „*Krajský úřad Ústeckého kraje, odbor dopravy a silničního hospodářství, rozhodl v souladu s ustanovením § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu*“ opravil tak, že „*Krajský úřad Ústeckého kraje, odbor dopravy a silničního hospodářství, rozhodl v souladu s ustanovením § 90 odst. 5 správního řádu*“. Opravu odůvodnil zřejmou nesprávností písemného vyhotovení rozhodnutí.
20. Jak již bylo uvedeno výše, soud napadené rozhodnutí shledal být nepřezkoumatelným. Nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí však nespatořoval v tom, že žalovaný v jeho výroku uvedl, že rozhodoval podle § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu namísto § 90 odst. 5 téhož zákona, ani v tom, že magistrát příkazový blok označil jako blok ze série AB/2018, č. 1546498, namísto správného označení série AJ/2018, č. 1546498. V obou případech totiž má za to, že šlo o pouhé administrativní pochybení vzniklé při vyhotovení příslušných rozhodnutí, které bylo v prvním případě odstranitelné vydáním opravného usnesení a v druhém případě vyjasněním v odůvodnění napadeného rozhodnutí. Jak z podaného odvolání, tak z podané žaloby je zřejmé, že žalobci tato pochybení nebránila v plném porozumění obsahu vydaných rozhodnutí, neboť s nimi přiléhavě polemizoval. Opravou v označení pokutového bloku pak nedošlo ani k tvrzenému porušení zásady dvojinstančnosti ve správním řízení.
21. Zásada dvojinstančnosti totiž zaručuje, že vždy, proběhne-li řízení před správním orgánem prvního stupně, je možné, aby meritorní rozhodnutí, jež správní orgán prvního stupně vydal, přezkoumal orgán odvolací. Proti rozhodnutí správního orgánu prvního stupně se tak lze odvolat, tj. podat řádný opravný prostředek (nestanoví-li zákon jinak). Tato zásada tudíž nezakotvuje, jak se žalobce nejspíše domnívá, že žalovaný nemůže „zhojit“ vady prvostupňového rozhodnutí ve svém rozhodnutí. Zásada dvojinstančnosti tedy znamená, že „*řízení probíhá ve dvou stupních (instancích), že tedy řízení a rozhodnutí správního orgánu prvního stupně podléhá kontrole odvolacího orgánu, nikoliv, že každý závěr musí být vždy vysloven jednou instancí a vždy prověřen a akceptován instancí vyšší. Dvojinstančnost totiž zajišťuje nejen dvojí posouzení věci, ale je také cestou k nápravě a odstranění vad, které se vyskytly v řízení před prvním stupněm*“ (viz usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího

správního soudu ze dne 14. 4. 2009, č. j. 8 Afs 15/2007-75, publ. pod č. 1865/2009 Sb. NSS, odst. 51).

22. Nepřezkoumatelnost rozhodnutí pro nedostatek důvodů má místo zejména tehdy, opomene-li správní orgán či soud na námitku účastníka zcela (tedy i implicitně) reagovat (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 1. 2013, č. j. 1 Afs 92/2012-45, či ze dne 29. 6. 2017, č. j. 2 As 337/2016-64). Přehlédnout přitom nelze ani fakt, že správní orgány a soudy nemají povinnost vypořádat se s každou dílčí námitkou, pokud proti tvrzení účastníka řízení postaví právní názor, v jehož konkurenci námitky jako celek neobstojí. Takový postup shledal ústavně konformním i Ústavní soud v nálezu ze dne 12. 2. 2009, sp. zn. III. ÚS 989/08: „*Není porušením práva na spravedlivý proces, jestliže obecné soudy nebudují vlastní závěry na podrobné oponentuře (a vyvracení) jednotlivě vznesených námitek, pakliže proti nim staví vlastní ucelený argumentační systém, který logicky a v právu rozumně vyloží tak, že podpora správnosti jejich závěrů je sama o sobě dostatečná.*“ (srov. také rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 3. 2015, č. j. 9 As 221/2014-43).
23. Při přezkumu napadeného rozhodnutí soud shledal, že se žalovaný nezabýval samou podstatou námitky uvedené žalobcem poprvé v odvolání, a sice tím, že za skutek spáchaný žalobcem porušením § 6 odst. 1 písm. c) bod 1 zákona o silničním provozu nelze zaznamenat body do registru řidičů, neboť podle žalobcova výkladu přílohy zákona o silničním provozu je záznam bodů možný jen v případě přepravy dítěte za úplné absence autosedačky.
24. Žalovaný na tuto argumentaci v napadeném rozhodnutí nijak přiléhavě nereagoval. Svou argumentaci omezil pouze na závěr, podle kterého byl příkazový blok série AJ/2018, č. 1546498, žalobcem podepsán, a tudíž že žalobce s projednáním přestupku na místě souhlasil, tedy nevyužil svého práva na zahájení běžného řízení o přestupku. Veškeré námitky žalobce podle žalovaného směřovaly proti ukončenému správnímu řízení, které je zákonné a pravomocné. Bez vypořádání se s citovanou námitkou žalobce žalovaný pouze konstatoval, že záznam bodů byl zapsán v souladu s přílohou zákona o silničním provozu. Takovéto odůvodnění však nelze považovat za vypořádání uvedené námitky žalobce.
25. Soud konstatuje, že nepřehlédl, že žalovaný se k uvedené stěžejní námitce žalobce vyjádřil ve svém vyjádření k žalobě. Je však třeba vycházet z toho, že vyjádření žalovaného (ať již jde o vyjádření k žalobě nebo i ke kasační stížnosti) není z povahy věci způsobilé nahradit odůvodnění žalobou napadeného správního rozhodnutí. Nedostatky správního rozhodnutí proto nelze zhojit ani ve vyjádření k žalobě, ani ve vyjádření ke kasační stížnosti (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 12. 2008, č. j. 8 Afs 66/2008-71, nebo usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 2. 2008, č. j. 7 Afs 212/2006-74). Je tomu tak proto, že zákonnost rozhodnutí správního orgánu lze poměřovat toliko přes jeho odůvodnění, a nikoliv přes vyjádření k žalobě či ke kasační stížnosti.
26. Soud proto napadené rozhodnutí postupem podle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. zrušil pro vadu řízení spočívající v nepřezkoumatelnosti pro nedostatek důvodů rozhodnutí, neboť žalovaný se dostatečným způsobem nevypořádal s podaným odvoláním. V dalším řízení bude pak žalovaný podle § 78 odst. 5 s. ř. s. vázán právním názorem, který byl vysloven v tomto zrušujícím rozsudku.
27. Dalšími žalobními námitkami se soud s ohledem na zjištěnou nepřezkoumatelnost nezabýval. Bylo by totiž v rozporu s koncepcí správního soudnictví, aby se ke skutečnostem a argumentům uváděným žalobcem shodně ve správním i soudním řízení Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

jako první vymezoval soud, neboť by tím nepřipustně nahrazoval činnost žalovaného. Úkolem soudu ve správním soudnictví v rámci řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu je právě a jen přezkum rozhodovací činnosti správního orgánu promítnuté do žalobou napadeného rozhodnutí. Věcný přezkum rozhodnutí však není možný, není-li rozhodnutí správního orgánu náležitě odůvodněno.

28. Vzhledem k tomu, že žalobce měl ve věci plný úspěch, soud podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. uložil žalovanému zaplatit mu do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku náhradu důvodně vynaložených nákladů řízení v celkové výši 15 342 Kč. Náhrada se skládá ze zaplaceného soudního poplatku za žalobu ve výši 3 000 Kč, z částky 9 300 Kč za tři úkony právní služby advokáta žalobce po 3 100 Kč podle § 35 odst. 2 s. ř. s. ve spojení s § 7 a § 9 odst. 4 písm. d) vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., advokátní tarif, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „AT“) [převzetí a příprava zastoupení – § 11 odst. 1 písm. a) AT; podání žaloby a podání repliky – 2 x § 11 odst. 1 písm. d) AT], z částky 900 Kč jako náhrady hotových výdajů advokáta [tři režijní paušály po 300 Kč podle § 35 odst. 2 s. ř. s. ve spojení s § 13 odst. 1 a 3 AT] a z částky 2 142 Kč představující 21% DPH, kterou byl advokát podle zvláštního právního předpisu povinen odvést z vyčíslené odměny za zastupování a náhrady hotových výdajů. Náhrada nákladů řízení za žalobcem uhrazený soudní poplatek ve výši 1 000 Kč za návrh na přiznání odkladného účinku žalobě přiznána není, neboť žalobce s tímto návrhem nebyl úspěšný.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 7. listopadu 2022

Ing. Mgr. Martin Jakub Brus, v. r.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

předseda senátu